

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 5:

Skal bemærkningerne til nr. 2 forstås således, at der så vidt muligt skal søges kontakt med den, der er ansvarlig for det pågældende anlæg, før selvhjælpshandlingen kan iværksættes?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Det vil formentlig undertiden være hensigtsmæssigt, at myndigheden tager kontakt med den for anlægget ansvarlige forud for selvhjælpshandlingens iværksættelse, bl.a. for at indhente nødvendige oplysninger om forureningens karakter m.v. Efter bestemmelsens formulering er det imidlertid ikke – og bør det heller ikke være – en betingelse for selvhjælpshandlingens gennemførelse, at der er søgt opnået den i spørgsmålet nævnte kontakt med den ansvarlige.

Bestemmelsen skal netop ses som en undtagelse fra lovens almindelige principper om forhåndsvarsling m.v. – under hensyn til den væsentlige samfundsmæssige interesse, der begrunder selvhjælpshandlingens øjeblikkelige udførelse i disse situationer.

Derimod bør der som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget snarest muligt efterfølgende gives skriftlig underretning om selvhjælpshandlingen, jfr. herved princippet i lovens § 65, stk. 1, sidste punktum, om myndighedernes pligt til efterfølgende skriftlig underretning om mundtligt meddelte påbud.«

Spørgsmål 7:

Ministerens bedes konkretisere de påtænkte regler vedrørende tilsynsmyndighedens fremgangsmåde ved konstatering af en lovovertrædelse på miljøbeskyttelsesområdet, jfr. bemærkningerne til nr. 4.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Som nævnt i bemærkningerne til nr. 4 kan de lovovertrædelser, der finder sted på miljøbeskyttelsesområdet, have meget forskelligartet karakter. De administrative virkemidler, der står til tilsynsmyndighedens rådighed for at opnå lovliggørelse, vil som følge heraf også være forskellige. Da enhver lovovertrædelse, der ikke er af ganske underordnet betydning, bør bringes til ophør, kan det derfor være formålstjenligt at vejlede tilsynsmyndighederne om, hvilken fremgangsmåde der – bl.a. under hensyn til den miljømæssige interesse, der er krænkede ved overtrædelsen – mest hensigtsmæssigt kan bringes i anvendelse i forhold til forskellige typer af lovovertrædelser.

De påtænkte retningslinjer vil komme til at indeholde anvisninger, der bl.a. tager sigte på at dække følgende situationer:

a) Tilsynsmyndigheden konstaterer, at miljøbeskyttelseslovens § 17 overtrædes, idet der eksempelvis udledes ensilagesaft fra en dræneling. Der er her tale om en overtrædelse af et generelt, indispensabelt forbud, hvorfor lovliggørelse alene kan bestå i, at udledningen bringes til ophør.

De påtænkte retningslinjer må derfor bestemmes, at tilsynsmyndigheden umiddelbart skal meddele den ansvarlige, at udledningen øjeblikkelig skal bringes til ophør. Såfremt dette ikke sker, må tilsynsmyndigheden om muligt selv træffe de nødvendige foranstaltninger for at få udledningen stoppet og skadevirkningerne af udledningen begrænset, jfr. de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 2. Desuden må tilsynsmyndigheden vurdere, om der er grundlag for at tage initiativ til meddelelse af påbud om ændring af de bestående afløbsforhold på den pågældende landbrugsejendom.

b) Tilsynsmyndigheden (normalt kommunalbestyrelsen) konstaterer, at vilkårene i en godkendelse eller tilladelse er overtrådt, idet